

P R Æ F A T I O.

ginem dederunt: non hoc ei in mentem fuit nec per somnum: verum enim verò ea tantum, quæ Legi perpetuæ et æternæ abrogant, eiusq; vim eneruant: cetera conformanda magis censuit quàm abroganda. Itaque Monachatum non exterminandum prorsus ab Ecclesia consciuit, at quod perperam & vitiosè contra sanctos primæorum Patrum mores est inductum, atque conscientis humanis iniunctum, ad illorum exempla castigandum, ut pluribus disputat in ijs libris, quos de reformatione Monachatus Germanicè & doctè ad Senatum Bernensem instituit.

Hos autem, quos nunc ad vos non sine magna accessione mitto, si Parturientia letæ & propitiæ usus fuisset, ad eosdè vos constituerat ablegare, si non fallit scheda ipsius manu exarata, quas apud Schobingerum nostrum p. m. ex cuius Bibliotheca ista hæc magisterio & comitate Davidis fratris, hominis per mihi amicissimi, iam diu possidemus, vidimus. Quæ ratio vel sola par esse poterat ad me permouendum, ut hunc sætum ope funonis Lucina in vitam producerem iam animam ferè vermium corrosione tinearumq; agentem. At erant & alia magis persuastrices: officia nimirum vestra in me multò plurima. Taceo quòd multi vestrum, AMPLISSIMI & NOBILISSIMI VIRI, non more multorum dicis gratiā me affinem salutent, sed & omni officiorum genere sibi obligent ac deuinciāt. Taceo singularem Ciuium vestrorum in me affectionem & beniuolentiam, quam summis studiis auctam & confirmatā mirificè gaudeo. Illud addo, quum meam pietatem, virtutemq; approbatis & decoratis, æquum esse vobis gratiam referre, si non ut volo, saltem ut queo. Multum enim me vobis debere fateor, & dici non potest, quanto mihi oblectamēto, quanto solatio fuerit, cum nuper ad Alpes nostras consistere, vestro favore niti. Quem ut porro quoq; in me perseuerare velitis, eam rem ut iustā & facilem, à vobis oratum volo. Ego vicissim, quæ vos velle, quæq; ad vos pertinere arbitrabor, facturum sum, cum studiosè tum libenter, quantum in me esse intellexero.

Vobis autem, REVERENDI & ORNATISSIMI VIRI, quòd benè fecistis, quòd publicitus non unū honorē habuistis, quòd singuli certatim in me officia vestra cōtulistis, tempus esse videtur, ut tandē aliquando gratiā, si nō satis proinde, ut vos promeriti estis de me, at aliquam saltem referā. Eam conciliabunt Auctores isti, quibus herclè nihil utilius, nihil ad vestra studia aptius mittere potui.